

ایسکرا

۹۵۶

دبیر کمیته کردستان نسان نودینیان
Tel: 004915778789846
E-mail: nasan.nodinian@gmail.com

سردبیر عبدال گلپریان

۱۱ مهر ۱۳۹۷، ۳ اکتبر ۲۰۱۸ تلفن تماس با ما Tel: 004915142486244

بیانیه حزب کمونیست کارگری در مورد ویژگیهای سیاسی کردستان ایران

برآمد جنبش انقلابی و چشم انداز سقوط جمهوری اسلامی تقابل میان چپ و راست در سراسر ایران را قطبی تر و برجسته تر از گذشته کرده است. در کردستان این رویارویی عیان تر و متحزب تر از سایر مناطق است. مردم کردستان نیز مانند مردم سایر مناطق ایران از مصائب و محرومیتها و بیحقوقی هائی که ارتجاع اسلامی حاکم بر ایران به زندگی آنها تحمیل کرده است رنج میبرند و خواهان سرنگونی جمهوری اسلامی هستند. اما در عین حال کردستان بخاطر وجود ستم ملی، سابقه مبارزه مسلحانه، متحزب بودن جامعه و وضعیت و تحرکات احزاب و نیروهای ناسیونالیست کرد در منطقه، و بخصوص فعالیت و نفوذ اجتماعی احزاب و نیروهای چپ دارای موقعیت ویژه و متفاوتی از سایر مناطق ایران است. در کردستان نیروی چپ، اعم از چپ اجتماعی و چپ سازمانیافته و متحزب، یک نیروی قوی و تعیین کننده است. ناسیونالیسم کرد که اساسا بخاطر تجربه عراق رسواتر از گذشته شده است تلاش میکند از طریق بلوک بندی ها و بندوبستهای منطقه ای با نیروها و دولتهای ارتجاعی و اتکا به نیروی نظامی موقعیتی پیدا کند. ناسیونالیسم کرد آینده خود را در یارکشی و صفتبندیهای منطقه ای

صفحه ۳

شوراهای کارگری، حزب و قدرت سیاسی

حمید تقوایی

یکی از نتایج شرایط و فضای انقلابی حاضر مطرح شدن ضرورت تشکیل شوراهای واقعی و مردمی از جانب فعالین و چهره های جنبش کارگری است. این گفتمان تازه آغاز شده اما از همین ابتدا مهر شرایط انقلابی و توازن قوای تازه میان کارگران و رژیم را بر خود دارد. کارگران اساسا در تجربه عملی خود و در اثر فروپاشی اقتصادی و ناتوانی حکومت در اداره کارخانه ها به ضرورت دخالت مستقیم در امور کارخانه و واحد تولیدی و به ضرورت تشکیل شورا برای بدست گرفتن کنترل تولید میرسند و این یک ویژگی شرایط متلاطم و پرتحوالی است که از بعد از خیزش دیماه شکل گرفته و تا امروز ادامه یافته است. ازینرو باید گفت که روی آوری به شوراها، گرچه اساسا با هدف اداره و در دست گرفتن امور واحد تولیدی صورت میگیرد، قبل از هرچیز یک حرکت و تعرض سیاسی در دل جنبش سرنگونی طلبانه جاری است.

نقش سیاسی شوراها

برای پی بردن به نقش و جایگاه واقعی شوراها در جنبش کارگری و در کل جامعه ابتدا باید بر این نکته تاکید کرد که گرچه شوراها بر متن بن بست و تلاشی اقتصادی حکومت به جلو رانده میشوند اما اهمیت و جایگاه آنها مدیریت و اداره و کنترل تولید در هر کارخانه و مرکز تولیدی نیست و نمیتواند باشد. شوراها نه امروز و نه حتی فردا بعنوان سنگ بنای حکومت سوسیالیستی چنین نقشی ندارند. امروز (یعنی در دوره انقلاب و قبل از سرنگونی) شوراها اساسا ارگانهای مبارزه علیه رژیم هستند. و اگر در کارخانه ای در پروسه تولید دخالت میکنند بخاطر نیازها و خواستههای پایه ای است که

صفحه ۲

اطلاعیه های حزب کمونیست کارگری ویژه اعتصاب سراسری رانندگان کامیون

اطلاعیه شماره ۲:
اعتصاب رانندگان کامیون به بیش از ۱۵۰ شهر کشیده شد

اطلاعیه شماره ۳:
اعتصاب رانندگان کامیون به ۲۰۰ شهر گسترش یافت

اطلاعیه شماره ۴:
اعتصاب رانندگان کامیون به ۲۳۶ شهر رسید

اطلاعیه شماره ۵:
اعتصاب رانندگان کامیون به ۲۵۱ شهر رسید

اطلاعیه شماره ۶:
اعتصاب رانندگان کامیون گسترش می یابد
آزادی بازداشت شدگان یک خواست فوری رانندگان است

اطلاعیه شماره ۷:
رانندگان زندانی باید فوراً آزاد شوند

اطلاعیه شماره ۸:
اعتصاب قدرتمند و سراسری رانندگان کامیون وارد دهمین روز خود شد

اطلاعیه شماره ۹:
اعتصاب رانندگان به ۲۷۰ شهر گسترش یافت

صفحات ۷، ۸، ۹ و ۱۰

همکاری جریانات چپ حول چه مسئله ای؟

عبدال گلپریان صفحه ۴

نگاه هفته: مجموعه اخبار و گزارشات هفته از شهرهای کردستان

نسان نودینیان صفحه ۵

اخبار و گزارشات هفتگی از وضعیت زنان

عزیزه لطف الهی صفحه ۶

گرامی یاد کارگر کمونیست محمد جراحی

حزب کمونیست کارگری ایران صفحه ۷

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱ شوراهای کارگری، ...

کارفرما و دولت نه قادر به تامین آن هستند و نه دیگر توان ممانعت از اقدام مستقیم کارگران را دارند. دخالت شوراهای کارگری در تولید (یا توزیع و فروش) محصولات کار خود، که از دیماه تاکنون در هفت تپه و چند واحد دیگر شاهد بوده ایم، یک نمونه کلاسیک "عمل مستقیم کارگری" در شرایط انقلابی است. به این معنی حتی وارد شدن شوراهای کارگری به عرصه کنترل کارخانه یک نوع چالش سیاسی حکومتی است که اتوریته و توانش در کنترل کارخانه و حتی جامعه را تا حد زیادی از دست داده است. این یک اقدام اقتصادی نیست بلکه حرکتی سیاسی و در جهت خلع ید سیاسی از حکومت بورژوازی ای است که دیگر توان حتی اداره کارخانه را ندارد.

هر نوع اشتباه گرفتن نقش شورا با کنترل تولید در کارخانه نه تنها این نقش سیاسی را تضعیف میکند بلکه به یک نوع آنارکوسوسیالیسم و آنارکوسندیکیالیسم، به یک نوع سوسیالیسم غیر سیاسی و کارخانه ای، دامن میزند. به این توهم دامن میزند که گوئی تولید سوسیالیستی یعنی کنترل کارگران هر واحد تولیدی بر کارخانه خود! این نه تنها امروز بلکه بعد از خلع ید سیاسی طبقه سرمایه دار و تشکیل دولت شورائی نیز ممکن نیست. سرمایه یک رابطه اجتماعی است و باید اجتماعا نفی شود و نه کارخانه به کارخانه. باید رابطه اجتماعی بین کار و سرمایه نفی شود یعنی نیروی کار دیگر کالا نباشد و استثمار، مالکیت خصوصی بر کارخانه ها و وسائل تولید (از ماشین آلات گرفته تا زمین و معادن و جنگلها و غیره) و کل مکانیسم بازار نفی بشود. و این امری است سراسری که تنها با تصرف قدرت سیاسی بوسیله حزبی که طبقه کارگر را نمایندگی میکند امکان پذیر است. بدون حزب و بدون قدرت سیاسی، حتی اگر در همه کارخانه ها شورا تشکیل شده باشد و همه کنترل کارخانه خود را در دست گرفته باشند، سرمایه نفی نخواهد شد بلکه برعکس مکانیسم بازار شوراهای کار بدست را ورشکست خواهد کرد. به نظر من آنارکوسوسیالیسم تخیلی ترین نوع سوسیالیسم است.

تعیین کننده ای ایفا میکنند.

حزب و شوراها

این نقش و جایگاه شوراهای کارگری در سطح مشخص برای زیر کشیدن حکومت موجود و چه در سطح استراتژیک در نفی دولت مافوق مردم، بدون حضور و دخالتگری و رهبری حزب طبقاتی کارگران امکان پذیر نیست. طبقه کارگر تنها بوسیله و با اتکا به حزب طبقاتی اش میتواند به قدرت سیاسی را دست یابد. آنارکوسوسیالیسم این واقعیت را انکار میکند.

دیدگاه سیاسی متناظر با آنارکوسوسیالیسم، نادیده گرفتن اهمیت و نقش حزب سیاسی طبقه کارگر و برقراری اتصال کوتاه بین "خود کارگران" و یا شوراهای کارگری با قدرت سیاسی است. این عملا بجز محروم کردن طبقه کارگر از قدرت سیاسی معنائی ندارد. همانطور که کنترل شوراهای بر هر واحد تولیدی خودبخود به معنی سوسیالیسم نیست، از نظر سیاسی نیز گسترش و اعمال اراده شوراهای خودخود به معنی خلع ید سیاسی از طبقه سرمایه دار نیست. بدون حضور و دخالتگری فعال یک حزب انقلابی که افق سوسیالیسم را در برابر جامعه قرار بدهد و کل جامعه را در جهت سیاستها و اهداف سوسیالیستی طبقه کارگر بسیج کند سخنی هم از تصرف قدرت سیاسی بوسیله طبقه کارگر نمیتواند در میان باشد. چه از نظر سیاسی و چه اقتصادی سوسیالیسم از شوراهای تراوش نمیکند. یک حزب انقلابی کمونیست لازم است تا هم در شوراهای و هم در کل جامعه سیاستهای سوسیالیستی را نمایندگی کند و نقد سوسیالیستی وضع موجود را به یک گفتمان و دیدگاه و جهت گیری سیاسی گسترده و پرنفوذ در جنبش کارگری و در عرصه های مختلف مبارزات انقلابی توده مردم تبدیل کند.

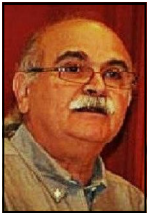
اگر این نکته را قبول داشته باشیم، یعنی اگر قبول داشته باشیم که شرط لازم تحقق سوسیالیسم تصرف قدرت سیاسی بوسیله حزب طبقاتی کارگران است آنوقت لاجرم به این سؤال باید پاسخ گفت که حزب چگونه میتواند قدرت سیاسی را تصرف کند؟ حزب ما با نظریه "حزب و جامعه" و "حزب و قدرت

سیاسی" به این سؤال جواب داده است. این جواب برای چپ سنتی و متداول بقول منصور حکمت "کفر" است. یک جزء این "کفرگوئی" اینست که هر انقلابی، از جمله و بخصوص امروز انقلاب سوسیالیستی، امری توده ای و همگانی است. انقلاب سوسیالیستی یعنی انقلاب اکثریت عظیم جامعه تحت رهبری سوسیالیستها. سوسیالیستی بودن انقلاب به این معنی نیست که کارگر اعتصاب میکند و تظاهرات میکند و به خیابان میریزد و بقیه مردم تماشا میکنند! برعکس انقلاب سوسیالیستی یعنی انقلابی که بخش عظیم جامعه را بحرکت در می آورد. توده مردمی که بدلیل مختلف از حاکمیت سرمایه به ستوه آمده اند- و امروز در هر جامعه ای و بویژه در ایران نود و نه درصد مردم این موقعیت را دارند- عملا و بطور عینی با طبقه کارگر همسو و هم سرنوشت اند و ازینرو میتوانند با افق طبقه کارگر، تحت هژمونی و رهبری طبقه کارگر، علیه وضع موجود و برای زیر کشیدن حکومت به حرکت درآیند. (این عمیق ترین و رادیکال ترین و برجسته ترین بروز مبارزه طبقاتی بین دو کمپ کار و سرمایه است). تامین این هژمونی و رهبری تنها بقدرت حزب سیاسی طبقه کارگر امکانپذیر است.

تا آنجا که بحث ما در مورد شوراهای مربوط میشود یکی از جلوه های مهم همگانی بودن انقلاب علیه نظام سرمایه داری روی آوری توده مردم به شورا و تشکلهای نوع شورائی است. در انقلاب ۵۷، علیه غم ضعف چپ و سازمانهای کمونیستی، در افکار عمومی مردم و در سطح وسیعی در جامعه آزادی نه با پارلمان و دموکراسی پارلمانی بلکه با اعمال اراده مستقیم شوراهای در اداره امور جامعه تداعی میشود. در انقلابی که در حال شکلگیری است به طریق اولی تشکیل شوراهای میتواند به امری توده ای و فراگیر تبدیل بشود. و این بار شوراهای برخلاف تجربه انقلاب ۵۷، به همت و با تلاش نیروهای کمونیست مانند حزب ما، سنگ بنا و ستون فقرات دولت برآمده از انقلاب باشد.

شوراها و چپ فرقه ای

چپ فرقه ای و غیرسیاسی از نظرات فوق در مورد نقش و

حمید تقوایی

جایگاه حزب و شوراهای و رابطه آنها با یکدیگر و با قدرت سیاسی بیگانه است چون برای او سوسیالیسم نه یک امر سیاسی و فوری و عملی بلکه یک دگم ایدئولوژیک است. چپ فرقه ای شاخه چپ جنبشهای طبقاتی دیگر است و وقتی این شاخه بخواهد به زبان مارکسیستی صحبت کند ناگزیر است کارگر را به صنف تولید کننده، مبارزه طبقاتی را به صحن کارخانه، و سوسیالیسم را به آنارکوسوسیالیسم تقلیل بدهد. نشانند شوراهای و کلا تشکلهای توده ای طبقه کارگر بجای حزب طبقاتی کارگران یک وجه مشترک چپ فرقه ای و آنارکوسوسیالیسم است. این جزئی از دیدگاه و سیاست فرقه هائی است که مجیزگوئی از کارگران را با رادیکالیسم کارگری اشتباه گرفته اند.

این شیوه و ذهنیت را در برخورد این فرقه ها به انقلاب نیز مشاهده میکنیم. از نظر آنان انقلاب همگانی طبقاتی نیست، کارگری نیست بلکه دموکراتیک است، پوپولیستی است و غیره. از نظر چپ غیرکارگری مبارزه طبقاتی و مبارزه سوسیالیستی یعنی مبارزه کارگر بعنوان صنف تولید کننده علیه سرمایه دار بعنوان کارفرما و یا در بهترین حالت مبارزه کارگران علیه فقر و بیکاری و شرایط سخت معیشتی. همین تفکر بود که در روز ۲۱ بهمن ۵۷ وقتی در خیابانها قیام در جریان بود در کارخانه ها مشغول مبارزه بر سر سود ویژه بود! امروز هم همین گرایش است که فکر میکند مبارزه علیه مذهب، علیه حجاب، علیه بیحقوقی زن و غیره طبقاتی نیست، مبارزه ای دموکراتیک و امر طبقاتی دیگر است که در بهترین حالت کارگر باید از آن حمایت مشروط کند.

ما از ابتدا، از همان دوره انقلاب ۵۷ تا امروز، در برابر این دیدگاه ایستاده ایم. در ایران امروز مبارزه علیه مذهب یک جبهه تعیین کننده

از صفحه ۱ **بیانیه حزب کمونیست کارگری...**

میدانیم.

میجوید و امیدوار است در سناریوهای موزائیکی قومی- مذهبی جایی در قدرت سیاسی در کردستان و یا در ایران پیدا کند. این سناریو به معنی ادامه محرومیت و بیحقوقی مردم و دامن زدن به تفرقه و تبعیضات ملی- قومی- مذهبی، این بار تحت عنوان ناسیونالیسم و ملی گرائی و قوم دوستی است. فدرالیسم که از جانب نیروهای ناسیونالیست کرد طرح میشود نه تنها تبعیض و تفرقه افکنی های قومی- ملی را پایان و حتی تخفیف نخواهد داد بلکه عملاً به تشدید و نهادینه کردن قوم گرائی و دامن زدن به تفرقه ملی میان مردم کردستان با سایر مناطق ایران منجر خواهد شد.

از نظر اجتماعی و سیاسی مبارزات کارگری و مدنی در شهرهای کردستان همانند بقیه ایران جایگاه برجسته ای در تحولات یافته است. صدها نهاد و تشکل مدنی و مبارزاتی در عرصه های مختلف در شهرهای کردستان شکل گرفته که بنضشان با مبارزات مردم ایران میزنند. بویژه فعالین و چهره های جنبش کارگری در کردستان در کنار و به همراه همزمانشان در مناطق دیگر ایران ثقل و موقعیتی سراسری یافته اند. از نظر عینی همسرنوشتی کارگر و توده مردم کرستان با مردم بقیه ایران بسیار بیشتر و برجسته تر از هر زمان دیگر در تاریخ تحولات کردستان است. این شرایط موقعیت مساعدی برای نیروهای کمونیست و قطب چپ جامعه در مقابل نیروهای راست ایجاد کرده است.

هر اندازه صف انقلاب در کل ایران قوی تر و چپ تر بشود ناسیونالیسم در کرستان ضعیف تر و حاشیه ای تر خواهد شد و چپ در کرستان موقعیت قوی تری پیدا خواهد کرد.

بر متن این شرایط نیروها و احزاب چپ در کردستان وظیفه دارند افق و آینده سیاسی روشنی در برابر جامعه قرار بدهند. ازینرو ما اعلام میکنیم:

الف- مطلوبترین و ممکن ترین راه رهائی مردم کردستان از ستم و تبعیضات ملی و همه مصائب و محرومیتها و بیحقوقی هائی که به آنان تحمیل شده، سرنگونی جمهوری اسلامی بقدرت یک انقلاب سراسری در ایران است. تحرکات و بند و بستها و سازشهای منطقه ای و فرامنطقه ای جریانات ناسیونالیست کرد با دولتها و نیروهای ارتجاعی مانعی بر سر راه تحقق این هدف است و باید پیگیرانه افشا و خنثی بشود.

ب- راه حل ما برای رفع ستم و تبعیضات ملی در کردستان، و در سایر مناطق ایران، برسمیت شناختن حقوق مساوی در همه زمینه ها برای همه مردم ساکن ایران است. تضمین حقوق شهروندی برابر برای همه مردم، مستقل از ملیت و نژاد و قومیت منسوب به آنها، تبعیض و ستم ملی را برای همیشه ریشه کن خواهد کرد.

ج- پاسخ ما کمونیستها به مساله ملی همه پرسى از مردم ساکن کردستان ایران در مورد جدائی و یا باقی ماندن در جغرافیای سیاسی ایران است. ما خواهان برگزاری فرآیند در کردستان در یک شرایط آزاد و دمکراتیک حول جدائی و یا باقی ماندن در ایران هستیم و هر نوع اقدام قهرآمیز و نظامی برای جلوگیری از برگزاری این فرآیند و یا برسمیت نشناختن نتیجه آن تحت عنوان حفظ تمامیت ارضی و مقابله با تجزیه طلبی و یا با هر توجیه دیگری را قویاً محکوم میکنیم.

د- ما در عین اینکه نتیجه فرآیند بر برسمیت میشناسیم، باقی ماندن در چهارچوب ایران بعنوان شهروندان متساوی الحقوق را توصیه میکنیم و بهترین راه برای حل ستم و تبعیضات ملی را باقیماندن مردم کردستان در جغرافیای سیاسی ایران بعنوان شهروندان متساوی الحقوق

ه- ما اعلام میکنیم در ایران رها شده از سلطه جمهوری اسلامی، مذهب رسمی و زبان رسمی اجباری وجود ندارد. دولت میتواند یک زبان از زبانهای رایج در کشور را بعنوان زبان اداری و آموزشی سراسری تعیین نماید، مشروط بر اینکه امکانات و تسهیلات لازم برای متکلمین به سایر زبانها، در زمینه های زندگی سیاسی و اجتماعی و آموزشی، وجود داشته باشد و حق هر کس به اینکه بتواند به زبان مادری خویش در کلیه فعالیت های اجتماعی شرکت کند و از کلیه امکانات اجتماعی مورد استفاده همگان بهره مند شود محفوظ باشد. مردم کردستان در استفاده از زبان مادری خود در مکاتبات رسمی و در مراجع دولتی و در رسانه ها و در آموزش در مدارس کاملاً آزادند و دولت موظف است کلیه امکانات و تسهیلات لازم را برای تحقق این امر فراهم نماید.

و- ما همچنین اعلام میکنیم دولت برآمده از انقلاب باید در کرستان، و در سراسر ایران، اهداف زیر را فوراً عملی کند:

۱- برسمیت شناسی حقوق مساوی برای همه شهروندان کشور مستقل از مذهب، زبان، قومیت، جنسیت، گرایش جنسی، ملیت و تابعیت.

۲- آزادی فوری و بی قید و شرط کلیه زندانیان سیاسی و عقیدتی. امحای پدیده و مقوله زندان و زندانی سیاسی از قوانین و از فرهنگ جامعه.

۳- لغو مجازات اعدام.

۴- لغو حجاب اجباری و جداسازی جنسیتی. لغو فوری همه قوانین تبعیض آمیز نسبت به زنان.

۵- جدائی کامل مذهب از دولت، از سیستم قضائی و از آموزش و پرورش. آزادی کامل مذهب و بی مذهبی بعنوان عقیده

از صفحه ۲ **شوراهای کارگری...**

مبارزه طبقاتی است و همینطور مبارزه برای رهائی زن. وقتی منصور حکمت گفت انقلاب آتی در ایران زنانه خواهد بود منظور این نبود که کارگری و یا سوسیالیستی نخواهد بود. بلکه بر این تاکید میکرد که مبارزه برای رهائی زن یک جبهه اصلی نبرد طبقاتی در ایران است.

مؤخره

اهمیت و جایگاه شوراهای را تنها میتوان بر مبنای بحث و تمتد فوق باز شناخت و توضیح داد. در شرایط حاضر برافراشته شدن پرچم شوراها بوسیله رهبران کارگری یک گام مهم پیشروی جنبش انقلابی برای سرنگونی است دقیقاً بخاطر اینکه یک تعرض سیاسی قدرتمند علیه جمهوری اسلامی است. بخاطر اینکه اقدامی است در جهت بالا رفتن ثقل جنبش کارگری و تامین هژمونی طبقاتی کارگران در جنبش عمومی برای بزرگ کردن حکومت موجود. و در دل این حرکت نیروهای انقلابی کمونیست، بویژه حزبی مثل حزب ما که همواره بر شوراها و جنبش شورائی تاکید داشته و با شوراها تداعی میشود، نیز به جلو رانده میشود. مشروط بر اینکه درست سر بزنگاه سوراخ دعا را گم نکند

صفحه ۴

یک شاخص تامین این رهبری مقبولیت یافتن و مطرح شدن شوراها در سطح جامعه است. شکل گرفتن و سر بلند کردن شوراها نه تنها در جنبش کارگری بلکه در کل جامعه، شوراهای بقول رهبران جنبش کارگری "واقعی و مردمی"، نشانه و نماد

و امر خصوصی افراد.

۶- اعلام و تضمین آزادی بی قید و شرط عقیده، بیان، اجتماعات، مطبوعات، تظاهرات، اعتصاب، تشکل و تحزب.

۷- تامین فوری مبرم ترین نیازهای رفاهی جامعه. افزایش فوری دستمزد و حقوق متناسب با سطح هزینه ها و منطبق با آخرین استانداردهای زندگی امروز. رایگان کردن فوری بهداشت و درمان و آموزش و پرورش.

یک عامل مهم و موثر برای تحقق اهداف فوق و تثبیت آنها متشکل شدن توده مردم در تشکلهای نوع شورائی در مبارزه برای سرنگونی جمهوری اسلامی ومتشکل ماندن در شوراها برای اعمال اراده مستقیم در اداره امور جامعه است. اعمال قدرت شوراها بویژه در کردستان یک عامل تعیین کننده در مقابله با نیروهای راست و

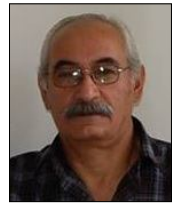
ناسیونالیست و تلاشهای آنان برای آلترناتیوسازی از بالای سر مردم خواهد بود.

از نظر ما و توده مردم دفاع از اهداف فوق و تعهد به انجام آنها یک معیار واقعی در ارزیابی و شناخت احزاب و نیروهای سیاسی در اپوزیسیون و در پوزیسیون به شمار میرود.

ما توده های وسیع مردم محروم کردستان را به مبارزه در راه تحقق این خواستها فرامیخوانیم و از کلیه احزاب سیاسی انقلابی و کلیه مردم کردستان ایران و جهان میخوانیم در برابر جمهوری اسلامی و در برابر همه نیروهای مذهبی و قومی در هر رنگ و لباسی، از این بیانیه به دفاع برخیزند.

کمیته کردستان
حزب کمونیست کارگری
شهریور ۱۳۹۷
سپتامبر ۲۰۱۸

همکاری جریانات چه حول چه مسئله ای؟

عبدل گلپریان

باشند، و پلاتفرم و سیاست معینی حول محوری ترین مسایل اساسی بر بستر تحولات سیاسی و اجتماعی در جامعه را روی میز همکاریهای خود نگذارند، چنین دور هم جمع شدن هایی تنها تصویری فرمال از مسئله ارائه میدهد که نهایتاً و به مرور زمان منجر به از هم پاشیده شدن چنین ائتلافی خواهد شد. نمونه هایی از این نوع همکاری که حول افق، خط و سیاست روشن و عملی صورت نگرفته است را شاهد بوده ایم که سرانجامی نداشته است.

یک نمونه تاریخی مثبت را مثال بزنم. در یک مقطع تاریخی مشخص ضرورت جمع شدن نه تنها نیروهای چپ بلکه ائتلافی با همکاری چپ و راست در یک مقطع تاریخی معین شاید بتواند به توضیح عینی این مسئله کمک کند.

شرکت و همکاری جمعی از احزاب، سازمانها و شخصیتها موسوم به "هیئت نمایندگی خلق کرد" در مقطع سال ۵۸ نمونه روشنی است. ترکیب چهار نیروی شرکت کننده با تمایلات، چپ، راست ناسیونالیست و گرایش مذهبی در آن ایام متشکل از (کومه له، سازمان چریکهای فدایی، حزب دمکرات کردستان

ایران و عزالدین حسینی) با تفاوتهایی در سطح پایه ای، طبقاتی، فکری، سیاسی و اجتماعی، بنا به ضرورت شرایط آن دوره و بنماینده‌گی از طرف مردم کردستان در مذاکره با نمایندگان دولت موقت، از سر ایستادگی در مقابل زورگویی های جریان ارتجاعی خمینی و دولت موقت او علیه مردم کردستان و در دفاع از خواستها و مطالبات مردم از یک سو و از سوی دیگر برای بخش چپ این هیئت، تقویت ادامه مبارزات مردم در سطح سراسری و پافشاری بر روند ادامه انقلاب ۵۷ بود.

بدون این افق و بدون این سیاست، چهار نیروی تشکیل دهنده این هیئت با تفاوتهای پایه ای و متناقضی که با همدیگر داشتند، معلوم نمی‌بود چرا باید در چنین هیئتی دور هم جمع شوند؟

قطعا بعد از گذشت چهار دهه از آن ایام و تحولات عظیم سیاسی و اجتماعی در جامعه و در میان

احزاب، و پلاریزاسیون طبقاتی و ماهیت احزاب و نیروهای سیاسی، امروز دیگر چنین ترکیبی نه تنها محلی از اعراب ندارد بلکه افق و کارنامه به بن بست رسیده ناسیونالیسم امروز در مقابل آرمانهای مردم قرار دارد، اگر قرار باشد هیئت یا شورای نمایندگی نیروهای چپ و کمونیست تشکیل شود بدون تردید این هیئت و این شورا باید متشکل از جریانات چپ و کمونیست باشد. آوردن مثال "هیئت نمایندگی خلق کرد" تنها به این خاطر بود تا هدفی که آنان را بدور هم جمع کرده بود توضیح داده باشم نه ترکیب این هیئت را. بدون شک یکی از اهداف امروز همکاری نیروهای چپ باید نقد و افشای ماهیت ناسیونالیسم کرد باشد.

همانطور که در مورد "هیئت نمایندگی خلق کرد" مثال زده شد، امروز این چپ میتواند حول محوری ترین و پایه ای ترین مسایل سیاسی در جامعه برای همکاری و تعهد عملی به این همکاری قدم بردارد نه (صرفاً تعهد کتبی، برگزاری اجلاس و یا نشست برگزار کردن). بنابراین بدون داشتن یک پلاتفرم سیاسی روشن بحث بر سر همکاری و کنار هم قرار گرفتن ده الی بیست سازمان چپ و کمونیست هم کمترین کمکی به مبارزات جاری مردم نخواهد کرد. نفس ظاهر شدن در یک پز گسترده در قالب چپ و بدون افق و سیاست روشن حول محوری ترین مسایل سیاسی، اجتماعی و مبارزاتی در جامعه، مبارزات و حرکتهای اعتراضی مردم نیز دچار سردرگمی خواهد شد.

اعتصاب موفق و پیروزمند سراسری اخیر در کردستان نمونه گویا و روشنی از این نوع همکاری در میان جریانات و نیروهای چپ و کمونیست است. اگر مسئله اعتراض به اعدام سه فعال سیاسی نمی بود، معلوم نبود چرا باید آن پنج جریان چپ و کمونیست کنار هم قرار میگرفتند و فراخوان مشترک صادر میکردند؟

میخواهم بگویم مسئله اعدام و تهدید رژیم برای ایجاد فضای رعب در جامعه، و در تقابل با آن با اتکا به تاکتیک اعتصاب سراسری و دادن پاسخ دندان شکن توده ای میلیونی به وحشیگری رژیم در اعدام آن سه فعال سیاسی، همان سوژه ای بود که

از صفحه ۳

شوراهای کارگری، ...

و به آثار کوسنیدیکالیسم و آنارکوسوسیالیسم مسلط بر فرقه های چپ در نغلطد. مشروط بر اینکه بین شورا و سوسیالیسم، و شورا و تصرف قدرت، حلقه حزب را جا نیندازد و اتصال کوتاه بر قرار نکند و مانند چپ غیرحزبی و "مستقل" که همیشه با حزب و حزبیت و مشخصاً با حزب مدعی قدرت سیاسی مثل حزب ما مشکل داشته است، بیماری کودکی طبقه کارگر "خودش" قدرت را میگیرد و "خودش" انقلاب را رهبری میکند و غیره اش عود نکند! اینها نسخه

این پنج جریان را حول آن برای همکاری و فراخوان مشترک رو به مردم را کنار هم قرار داد.

اکنون جامعه از یکسال قبل با شعار "دیگه تمومه ماجرا" در سطح سراسری و در کردستان وارد فاز جدیدی برای پایان دادن به تباهی چهار دهه اخیر شده است. تا جاییکه به کردستان برمیگردد، همکاری نیروهای چپ و کمونیست میتواند حول پلاتفرم معینی با قدرت تمام عرض اندام کند. در چنین پلاتفرمی نیروهای چپ و کمونیست با تاکید و تعهد عملی بر "سازماندهی مبارزات مردم علیه رژیم"، با نقد عمیق و بی اما و اگر جریانات و گرایش ناسیونالیسم کرد، "با تقویت چپ اجتماعی و فعالین این چپ و فعالین کارگری در جامعه"، میتوانند همکاری قدرتمند و سرنوشت سازی از خود بنمایش بگذارند. موارد دیگری را میتوان به این خطوط اضافه کرد، نظیر تلاش و همکاری این جریانات برای آزادی

زندانیان سیاسی، پایان دادن به شرایط دهشتناک زندگی کولبران و الا آخر.

تعهد سیاسی و عملی در همکاری نیروهای چپ و کمونیست به این چند عرصه کلیدی و مهم سیاسی در جامعه، میتواند موقعیت مبارزات چپ و رادیکال اجتماعی را بمراتب وارد فاز قدرتمندی بکند که بنوبه خود میتواند بر فضای سیاسی چپ و تحزب در سطح سراسری نیز تاثیر بگذارد. حول سیاست و پلاتفرم روشن و معینی بر بستر حرکتهای اعتراضی کارگران و کل جامعه در سطح سراسری نیز در همین ظرفیت میتوان وارد همکاری شد.

نکات طرح شده بالا ممکن است سئوالاتی را برای علاقمندان به این موضوع بوجود آورد که میشود بر سر آن از زوایای مختلف اظهار نظر کرد.

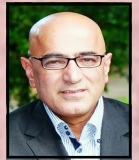
۲۷ سپتامبر ۲۰۱۸

تلفن و ای مایل آدرس تماس با سردبیر

Tel: 00358 405758250

E-mail: abdolgolparian1@gmail.com

نسان نودینیان

نگاه هفته:

مجموعه اخبار و گزارشات هفته
از شهرهای کردستان

روستای تینال از توابع مریوان جان خود را از دست دادند و یک کولبر دیگر نیز به شدت دچار آسیب شد.

گرامیداشت فعالین محیط
زیست در مریوان

"صلاح سعیدپور" قهرمان شнай ایران که ۲۰ روز قبل با حضور بر مزار دو جانبخته محیط زیست مدالهایش را تقدیم به شریف باجور و امید کهنه پوشی کرده بود، روز یکشنبه هشتم مهرماه در همین راستا عرض دریاچه زربار را با شنا طی کرد. این اقدام از سوی کمیته ورزشی چیا و صلاح سعیدپور به منظور حمایت از تلاش های مدنی نجات زربار و زنده نگه داشتن یاد شریف باجور و امید کهنه پوشی به انجام رسیده است. این اقدام صلاح سعیدپور مورد استقبال ورزشکاران، مربیان و نهادهای مدنی و خانواده های باجور و کهنه پوشی قرار گرفته است.

پدر هوشمند علی پور: پسر من
محمد استاد قادر تحت بدترین
شکنجه ها قرار گرفتند!

مصطفی علی پور، پدر هوشمند علی پور، در گفت و گو با سازمان حقوق بشر ایران تاکید کرد که ورود فرزندش و محمد استاد قادر از اقلیم کردستان عراق به خاک ایران، برای انجام عملیات مسلحانه نبوده است و این دو تحت شکنجه و آوار به اعتراف دروغین شده اند.

سازمان حقوق بشر ایران؛ پنجم شهریور ۱۳۹۷: اواخر ماه گذشته، در روز ۲۹ مرداد ۱۳۹۷، سیمای جمهوری اسلامی اظهارات دو جوان ۲۴ و ۲۵ ساله به نام های محمد استاد قادر و هوشمند علی پور را پخش کرد که به عملیات مسلحانه در خاک ایران اعتراف می کردند.

مصطفی علی پور، پدر هوشمند علی پور، در گفت و گو با سازمان حقوق بشر ایران تاکید کرد که ورود فرزندش و محمد استاد قادر از اقلیم کردستان عراق به خاک ایران، برای انجام عملیات مسلحانه نبوده است و این دو تحت شکنجه و آوار به

اعتراف دروغین شده اند.

مصطفی علی پور در این باره گفت: "پسر من همراه با چند نفر از دوستانش روز ۱۲ مرداد وارد خاک ایران شدند و میان جاده سقز- بانه، جایی به اسم کلیخان، در کمین نیروهای جمهوری اسلامی افتادند. ماموران در این کمین به سمت آنها تیراندازی و بازداشتشان کردند."

وی افزود: "به زور از آن ها اعتراف گرفتند. پسر من تحت هیچ شرایطی برای اعدام مسلحانه به داخل کشور نیامده است و برای فعالیت تبلیغی و سیاسی و صحبت با مردم کردستان قصد ورود داشتند که متأسفانه توسط نیروهای دولت همراه با محمد استاد قادر دستگیر شدند."

مصطفی علی پور گفت که هوشمند و دوستش به اقدام مسلحانه اعتراف کردند تا حتی به قیمت مرگ، از زیر شکنجه رها شوند.

هوشمند علی پور در ۱۸ سالگی نیز بازداشت شده بود

او گفت: "پسر من یک انسان آزادی خواه بود. او سال ۸۸ در دادگاه انقلاب سردشت، زمانی که ۱۸ سال سن داشت، به چهار سال حبس محکوم شد و این چهار سال محکومیت را در زندان مرکزی ارومیه سپری کرد و تا سال ۹۲ در زندان بود. فعالیت او در چهارشنبه سوری و مراسم های شادی نوروز و پلاکاردهایی به زبان کردی بوده که به عنوان یک فعال مدنی همیشه فعالیت داشته و ظلم و زور را پذیرفته است. حکومت همیشه با خانواده ما مشکل داشته، زیرا یک خانواده سیاسی بوده ایم. به همین خاطر در آن سال او را دستگیر کردند و چنین حکم ناعادلانه ای، یعنی چهار سال زندان به او دادند. دادگاه جمهوری اسلامی در آن زمان او را به یک حزب کرد نسبت داد؛ در حالی که آن موقع با هیچ یک از احزاب کرد همکاری نداشت."

علی پور گفت که طی هفته های اخیر هیچ اطلاعاتی از فرزندش و محمد استاد قادر به آن ها ندادند. او تاکید کرد: "نمی دانیم آیا زنده اند یا مرده؛ حتی اجازه نمی دهند که پی گیری کنیم. یک روز می گویند در اطلاعات شهر بانه بودند، بعد می گویند اطلاعات سقز و حالا می گویند سنندج! خانواده محمد هم

مثل ما؛ وقتی به دنبال سرنوشت آن ها می رویم، ما را تهدید می کنند."

هوشمند با داعش می جنگید مصطفی علی پور افزود: "پسر من مدت زیادی در ترکیه بود و پناهنده سازمان ملل بود و الان هم در سازمان ملل اسم دارد و قبولی دارد؛ اما به خاطر ظلم و جنایات داعش دوباره به کردستان عراق رفت و مدت چهار سال در کنار حزب پک، یکی از احزاب مخالف نظام جمهوری اسلامی، با داعش جنگید. فقط مبارزه اش با داعش بوده است. همه می دانند که او بر روی داعش، سازمانی که دشمن بشر است، اسلحه به دست گرفت و چندین مرتبه هم زخمی شد. او در خط مقدم نبرد با داعش بود. پسر من و محمد استاد قادر از مردم کردستان، چه عراق چه ایران، دفاع می کردند."

اجازه ندادند و کالت متهمان را بر عهده بگیریم حسین احمدی نیاز، وکیل دادگستری که قرار بود وکالت متهمان را بر عهده بگیرد، به سازمان حقوق بشر ایران گفت: "فعلاً هیچ گونه اجازه ای به من ندادند که مراحل حقوق آنها را دنبال کنم. پرونده هر دو زندانی در شعبه سوم بازرسی شهرستان سقز است و اتهام آنها محاربه است. تا جایی که مطلع هستم، هوشمند علی پور و محمد استاد قادر در اطلاعات سنندج نگهداری می شوند.

سه شنبه، اوت ۲۸، ۲۰۱۸ - ۲۰۱۲

بیانیه محکوم کردن
مجازات ضد انسانی اعدام

سازمان عفو بین الملل و سازمان همبستگی جهانی علیه مجازات اعدام در سال ۲۰۰۲ روز دهم اکتبر (۱۸ مهر ماه) را روز جهانی مبارزه با مجازات اعدام اعلام کردند. هدف از برگزاری اکسیون های گوناگون در این روز آن است که همگان به تلاش برای لغو مجازات اعدام در همه کشورهای جهان فراخوانده شوند.

این در حالی است که در کشور ما ایران تنها طی ۶ ماه نخست امسال ۱۶۶ تن از جوانان این مرز و بوم با بهانه های مختلف اعدام شدند و طی سال ۹۶ نیز ۳۹۷ زندانی توسط حاکمیت فاشیستی اعدام شدند.

هنوز ایران داغدار اعدام درویش بی گناه محمد ثلاث بود که خبر اعدام ابوالفضل جزانی کودک مجرمی که ناباورانه در قم به دار کشیده شد، همه را در بهت فروبرد. پس از آن نوبت سه زندانی بلوچ رسید که در ۱۲ شهریور آنان را بدون سر و صدا و بدون آنکه حساسیت زیادی را برانگیزد، در زندان زاهدان بدار آویختند. اعدام رامین حسین پناهی برنامه بعدی برای مرعوب کردن جامعه بود اما به دلیل حساسیت های گسترده مردم کردستان، حاکمان خونریز به ناچار اعدام او را به تعویق انداختند و پس از انتقال بز دلانه این زندانی سیاسی به زندان رجایی شهر در گوهردشت کرج، همراه با دو زندانی مظلوم و رنج کشیده دیگر، زانیار و لقمان مرادی در سحرگاه روز ۱۷ شهریورماه سربدار شدند.

این اعدامها در میان بن بست و محاصره همه جانبه حاکمیت در میان انبوه بحرانیهای جهانی و منطقی و داخلی، قبل از هر چیز نشانه ترس و بیم یک حاکمیت ضد مردمی از خیزشهای مردمی با خواست آزادی، عدالت اجتماعی و کرامت انسانی است.

ما فعالین سیاسی و مدنی ایران به عنوان صدای بخشی از جامعه ایران که بی شک انعکاس دهنده خواست اکثریت جامعه رنج دیده و شکنجه شده ایران است، خواستار لغو فوری حکم اعدام هستیم. ما معتقدیم اعدام به هر بهانه و با هر دستاویزی یک قتل آشکار و عمد دولتی است که نزدیک به چهل سال است توسط این حاکمیت اجرا شده و در خدمت بقای یک حاکمیت نامشروع بکار گرفته شده است.

ما خانواده همه زندانیان محکوم سیاسی - عقیدتی طی نزدیک به چهار دهه حاکمیت جمهوری اسلامی و همینطور خانواده هزاران جان باختار دهه شصت را فرامی خوانیم که علیه اعدام یک صدا شویم. از عموم فعالین و کسانی که می خواهند صدای خود را برای لغو حکم نفرت انگیز اعدام در ایران بلند کنند می خواهیم که به کمپین لغو مجازات اعدام، این قتل عمد دولتی بپیوندند.

خانواده جان باختگان و زندانیان

اخبار و گزارشات هفتگی از وضعیت زنان عزیزه لطف الهی

خودکشی

صبح روز یکشنبه هشتم مهر ماه نود و هفت، زنی بیست ساله به علت مشکلات خانوادگی و مشکلات اقتصادی اقدام به خودکشی نمود و از طریق حلق آویز نموده به زندگی خود پایان داد. تا لحظه تنظیم این خبر از هویت این زن اطلاعی در دست نیست.

سعادت العلی فعال ۴۶ ساله توسط عوامل رژیم اسلامی در بصره ترور شد

تاره فارس که به دختر شایسته عراق و ملکه زیبایی این کشور معروف بود به قتل رسید. روز سهشنبه سعادت العلی فعال ۴۶ ساله، عراقی در منطقه العباسیه بصره بعلت عوامل رژیم اسلامی ایران ترور شد. بر اساس فیلمهایی که در رسانهای اجتماعی گذاشته شده در حالی که او سوار بر خودرو خود بود فردی به او شلیک می کند. این فعال عراقی ریاست سازمان دوستی جهانی برای حقوق بشر را به عهده داشت.

مهر ماه ۹۷:

نامه نسرین ستوده به فرزندان

از دو ماه پیش در زندان اوین در بازداشت است، با نگارش نامه ای سرگشاده اعلام کرد که در اعتراض به بازداشت و فشارهای قضایی متعدد بر خانواده، بستگان و دوستانش دست به اعتصاب غذا زده است.

نسرین ستوده مادر در بند به فرزند دلبندهش به مناسبت اولین روز مدرسه اینگونه نوشت.

نیمای عزیزم سلام

نمی دانم باید نامه را از کجا شروع کنم؟ آیا می توانم شروع سال تحصیلی ات را بدون وجود من و حتی پدرت نادیده بگیرم و بگویم نیما جان امسال هم یک سالی است برای خودش مثل سالهای قبل. لطفاً سر وقت مدرسه ات را برو مشق هایت را بنویس درس ات را بخوان و پسر خوبی باش تا ما برگردیم.

متنفرم که به عنوان یک مادر چنین حرف های بی سر و تهی به تو

بزنم که همواره در مدت عمر کوتاها در تلاطم زندان و ملاقات و قطع ملاقات و ترس از بیداد زیستی. یا نمی توانم به عنوان یک مادر از تو بخواهم وجودم را نادیده بگیرم و با خود فکر کنی اصلاً مادر نداری تا به این ترتیب با خیالی راحت به کار و مبارزه ام! بپردازم. دور باد از من که با تو چنین بیرحمانه رفتار کنم.

اما نیمای من!

چگونه می توانستم شاهد اعدام نوجوانان باشم و سکوت کنم؟ چگونه می توانستم چشم بر کودک آزاری ها بیندم تا شب ها را با خیالی آسوده در کنارت بگذرانم؟ تا روز اول مهر کیف مدرسه ات را بر پشت ات بگذارم و به اتفاق بابا تو را تا مدرسه بدرقه کنم؟ پسرم، من نمی توانستم... همین. گناه همین بود و حرفه ام که به نفرین ابدی در ایران دچار شده است مرا و این بار پدرت را نیز در این طوفان بی عدالتی و بی شهامتی بی که جامعه و کالت ایران را از کار انداخته است در خود فرو می برد و من در این روزها بیش از پیش به تو می اندیشم و به تنهایی تو و مهراوه عزیزم که با همه ای افتخاری که همواره برایمان ارمغان آورده است حالا باید نقش پدر و مادر را توامان برایت بازی کند و از تو به شایستگی مراقبت کند.

اشک های عاشقانه ام را نشارت می کنم تا گوشه ای از ظلم و بیداد زمانه را برایت قابل تحمل سازد.

تهران - اوین

مامان نسرین هزاران بار می بوسمت که رویت را مدتهاست ندیده ام

نسرین ستوده ممنوع الملاقات شد

نسرین ستوده، وکیل دادگستری و فعال حقوق بشر که در زندان اوین به سر می برد، روز یکشنبه هشتم مهر از ملاقات با خانواده خود منع شد. "با استناد به نامه دادستان که به رویت ستوده رسیده است، این

وکیل دادگستری به علت رعایت نکردن حجاب ممنوع الملاقات شده است."

پیش تر از ستوده خواسته شده بود که تعهد کتبی برای رعایت حجاب دهد که او نپذیرفته بود.

با پایان مرخصی؛ نرگس محمدی به زندان اوین بازگشت

نرگس محمادی، نایب رئیس کانون مدافعان حقوق بشر که در روز چهارشنبه به مرخصی کوتاه مدت اعزام شده بود، با پایان مدت مرخصی و عدم تمدید آن به زندان اوین بازگشت.

تقی رحمانی همسر نرگس محمادی طی یادداشتی در این خصوص گفت: "با تمدید مرخصی نرگس محمادی موافقت نشد. او از بیماری فلج عضلانی و بعد تشنج بعد از فلج رنج می برد. این بیماری در کنار آمبولی ریه نیاز به مداوا و رسیدگی دارد. به نظر وکیل وی، نرگس محمادی در حال حاضر می تواند شامل آزادی مشروط شود که تاکنون چنین نشده است."

پیش از این عذرا بازرگان، مادر این فعال حقوق بشر در نامه ای خطاب به دادستان تهران از مسئولان خواسته بود تا با مرخصی فرزندش برای دیدار با پدر موافقت کنند.

لازم به اشاره است، در تاریخ ۱۵ مرداد ماه مسئولان زندان از اعزام نرگس محمادی به پزشک مغز و اعصاب جلوگیری کردند اما این فعال حقوق بشر زندانی در تاریخ ۲۲ مردادماه در پی وخامت حال عمومی به بیمارستان خمینی اعزام شد.

گفتنی است نرگس محمادی پیشتر در تاریخ ۹ تیرماه نیز به بیمارستان منتقل شده و پنجشنبه ۱۴ تیرماه ۱۳۹۷ پس از انجام عمل جراحی به زندان اوین بازگردانده شده بود.

پیشتر محمود بهزادی وکیل نرگس محمادی درخصوص آخرین اقدام حقوقی انجام شده در پرونده موکلش گفت: ۶ سال و ۴ ماه از مدت بازداشت موکلم می گذرد و حدود ۳ سال و ۸ ماه از مدت محکومیتشان باقی مانده است. این در حالی است که با وجود امکان استفاده از آزادی مشروط برای موکلم، علی رغم درخواست آزادی مشروط، متأسفانه تاکنون با آن موافقت نشده است.***

از صفحه ۵ نگاه هفته مجموعه اخبار و ...

سیاسی
مهرماه، گزارش جلسه
هفتگی برای کودکان -
پیرانشهر - شنبه ۱۳۹۷/۷/۷
جلسه این هفته "برای کودکان"
با بحث و گفتگو در مورد مباحث
زیر برگزار شد:

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از شرکت کاله در عراق

شرکت کاله به پیمانکاری محمد محمد دوست که در عراق مشغول فعالیت است در حق کارگزاران اجزایات بیشماری را روا داشته است. این پیمانکار که بیش از ۲۰ کارگر را به خدمت گرفته است با اتمام کار بدون اینکه با کارگزاران تسویه حساب کند با دادن درصد ناچیزی از حقوقشان به ایران برگشته و گوشه خود را هم خاموش کرده است. محمد دوست اسم نفراتی که پول از ایشان طلبکارند را در گوشی اش بلاک لیست کرده است. اکثر کارگران به امید دریافت حقوق بالا به این پروژه رفته و بدون قرارداد کار کرده اند. کارگران با گرفتن ویزای زیارتی بدون حق بیمه و سایر مسایل رفاهی و فقط به امید حقوق بیشتر تن به این کار دادند.

پس از اتمام کار ایشان اعلام کردند که در کارش متضرر شده است و از حقوق همه کارگزاران ۵۰۰ هزار تومان کسر کرد. پول ویزای کارگران را هم نپرداخته است. کارگران این پیمانکاری بیش از ۶۰ درصد از حقوقشان را طلبکارند و دسترسی به این پیمانکار بد حساب ندارند.

گروه پایپینگ و اکیپ پروژه ای ها و سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران از همه کارگرانی که ایشان را می شناسند درخواست می کند آدرس این پیمانکار را به ما اعلام کند تا خانواده های کارگری به حقوق شان دست یابند.

همچنین گروه پایپینگ و اکیپ پروژه ای ها و سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران از همه کارگران می خواهد این پیمانکار بد حساب را تحریم کرده و به دیگر کارگران اطلاع رسانی کنند.

مهرماه، گزارش جلسه هفتگی برای کودکان - پیرانشهر - شنبه ۱۳۹۷/۷/۷ جلسه این هفته "برای کودکان" با بحث و گفتگو در مورد مباحث زیر برگزار شد:

ارائه مقاله توسط پریشان محمادی با عنوان: "روانشناسی نقاشی کودکان (بخش ۱)"
ارائه بحثی توسط زینب سطحی تحت عنوان نکات تربیتی در مورد کودکان.
جلسات هفتگی "برای کودکان" روزهای شنبه ۴ تا ۵/۳۰ عصر در کافه کتاب اندیشه ی پیرانشهر برگزار خواهد شد. حضور برای همه ی علاقمندان به حوزه ی مسایل کودکان آزاد است.

کودکان مقدمند!

نوزادی که بخاطر مشکل تنفسی در بیمارستان پیرانشهر تشنج کرده و به بیمارستان مطهری ارومیه اعزام شده بود، تنها مشککش برطرف نشد، بلکه بخاطر بی توجهی و اشتباه پرستار در تزریق سرم نزدیک است یک دستش را نیز از دست بدهد.
پیگیریها و شکایت خانواده اش نیز هنوز هیچ جوابی نگرفته است.

"برای کودکان" ضمن یادآوری این اصل که "بهداشت و درمان رایگان حق همه شهروندان است" اعتقاد دارد که کودکان مقدمند و بزرگترین ثروت یک جامعه همانا کودکان بوده و ایجاد بهترین امکانات رفاهی و بهداشتی جهت رشد آنان وظیفه همه دولتها است.

دستگیری و بازداشت

کرمانشان؛ "ابراهیم اسکافی" نویسنده و فعال دانشجویی توسط نیروهای اطلاعاتی در کرمانشان بازداشت گردید. این فعال دانشجویی پس از بازداشت به مکان نامعلومی منتقل و از سرنوشت و محل نگهداری وی اطلاعی در دسترس نمی باشد.

مهاباد؛ پنجشنبه پنجم

اطلاعیه های حزب کمونیست کارگری

گرامی باد یاد کارگر کمونیست محمد جراحی

یک سال پیش روز ۱۳ مهرماه سال ۹۶ محمد جراحی بعد از تحمل سالها بیماری سرطان برای همیشه ما را ترک کرد. محمد جراحی را همچون شاهرخ زمانی دوست نزدیکش، در واقع جمهوری اسلامی کشت. او را در شرایط نامناسب بهداشتی بیش از ۵ سال در زندان نگه داشتند. محمد به بیماری سرطان تیروئید مبتلا شد و بیماریش خیلی زود اوج گرفت. مقامات زندان عامدانه امکان دسترسی به درمان و دارو را در زندان برای او فراهم نکردند و نهایتاً وقتی که بیماریش به حد کشنده رسیده بود از زندان آزاد شد و کمتر از یک سال بعد درگذشت. او هنگام مرگ ۶۰ سال داشت.

محمد جراحی از سنین بسیار پایین بعنوان کودک کار، فقر و استثمار و رنج و محرومیت را عمیقاً لمس کرد. به همین دلیل وقتی که از طریق دوستانش با کمونیسم و سوسیالیسم آشنا شد، با تمام وجود خود را سوسیالیست و ضد سرمایه داری میدانست و تا آخر عمر فعالانه در این راه مبارزه کرد. او یک کارگر آگاه و رزمنده و جسور بود که خطرات راهی که انتخاب کرده بود را بخوبی میدانست. او پنج سال در زندان جمهوری اسلامی بدون یک روز مرخصی فشار و شکنجه و محدودیت را تحمل کرد و خم به ابرو نیاورد. وقتی در دادگاه جمهوری اسلامی رئیس این دادگاه یکی از اتهامات او را سوسیالیست بودن اعلام کرد او گفت "بله من چپ و سوسیالیست هستم. ما از حقوق مردم دفاع میکنیم. مثل شما رانت خواری نمیکنیم. مثل شما رشوه نمیخوریم. سوسیالیست یعنی کسی که از حقوق کارگران و مردم دفاع میکند". در پاسخ به تعرضاتی که در این دادگاه به او شد به رئیس دادگاه که نام فامیلش "حمله ور" بود گفت "واقعاً سزاوار این نام هستی!"

نام محمد جراحی برای همه کارگران آگاه نامی دوست داشتنی و آشناست. او چند ماه بعد از آزادی از زندان از حزب کمونیست کارگری تقاضای عضویت کرد و با توجه به سابقه طولانی مبارزه و فعالیت چپ و کارگری اش بعنوان کادر حزب پذیرفته شد. او در یک مصاحبه کوتاه گفت اگر امیدی برای رهایی طبقه کارگر از شر سرمایه داری وجود داشته باشد این حزب است.

محمد جراحی فعال مبارزه با ستم طبقاتی بود. در شرایطی که سرمایه داری در ایران کارگران را به شدیدترین وجهی زیر استثمار و بهره کشی قرار داده و جدال گسترده و فعال کارگران با حکومت اسلامی سرمایه و مفتخوران سرمایه دار در سرتاسر جامعه جریان دارد و هرروز ابعاد تازه ای بخود میگردد، جای محمد جراحی در میان ما بسیار خالی است. محمد جراحی متأسفانه به آرزوی دیرینه اش که برپایی جامعه ای آزاد و برابر و سوسیالیستی بود نرسید، اما به بسیاری از کارگران و مردم راه نشان داد و نامش در جنبش کارگری و کمونیستی هیچگاه فراموش نخواهد شد.

زنده باد یاد محمد جراحی و همه
جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم!
سرنگون باد جمهوری اسلامی!

حزب کمونیست کارگری ایران
۶ مهر ۱۳۹۷، ۲۸ سپتامبر ۲۰۱۸

اطلاعیه شماره ۲:
اعتصاب رانندگان کامیون به
پیش از ۱۵۰ شهر کشیده شد

اعتصاب رانندگان کامیون ادامه دارد و تا امروز ۴ مهر اعتصاب در بیش از ۱۵۰ شهر در ۳۱ استان جریان دارد. در بیانیه فراخوان به اعتصاب سراسری شورای هماهنگی اعتصاب آنان اعلام شده است که هدف آنان از این اعتراضات صرفاً دریافت لاستیک و روغن و قطعات خودرو نیست بلکه اعتراض آنان به گرانی، بیکاری، نداشتن امنیت شغلی، دزدی ها و چپاول ها و تعویق پرداخت حقوقها، و نداشتن حق ایجاد تشکل و وعده های پوچ و توخالی مقامات مسئول است. رانندگان خواستار پایان دادن به کل این بساط ظلم و نابرابری در جامعه شده اند.

رانندگان کامیون و کامیونداران در بیانیه

اولین روز اعتصابشان در اول مهر ماه خواستهایشان را در ۱۷ بند اعلام کرده اند که افزایش حقوق رانندگان و حقوق بازنشستگان، افزایش قیمت بار به نسبت نرخ تورم، کاهش قیمت لاستیک و لوازم یدکی و خرید آن با نرخ ارز دولتی، ایجاد تسهیلات رفاهی و بهداشتی برای رانندگان در پایانه های شهری و مرزی، حذف دلالان و واسطه ها از پایانه ها و باربری ها، روشن شدن وضع بیمه آنان، امنیت جاده ها و جلوگیری از رشوه خواری ماموران راهنمای و رانندگی و دزدی ها رئیس مهمی از خواستهایشان است.

رژیم اسلامی با توطئه گری و تهدید تلاش های بسیاری کرده است که جلوی گسترش این اعتراضات را بگیرد. در جاهایی مثل اتوبان باغچه در چهل کیلومتری مشهد به منظور مقابله با اعتصاب کامیونداران، اقدام به اسکورت و حفاظت تانکرهای سوخت برای تردد در جاده کرده است. و از این طرق و پاسخ ندادن به خواستهای رانندگان کامیون میکوشد این اعتراضات را به فرسودگی بکشاند. اما آنها با هوشیاری مقابل این توطئه گری ها ایستاده اند، به سراغ همکاری که هنوز به اعتراض نیویسته اند رفته و با توضیح اینکه اعتراض بر سر چیست و چرا به زندگی و معیشت آنها و کل مردم مربوط است و بطور مثال خواست جاده های امن به زندگی و امنیت همه مردم مربوط است، سعی در جلب حمایت و همبستگی اجتماعی از مبارزاتشان میکنند. در عین حال رانندگان کامیون در برابر تهدیدات سروکوبگرانه رژیم قاطعانه اعلام کرده اند که محکم می ایستند و تا خواستهایشان پاسخ نگیرد، به مبارزه ادامه خواهند داد.

در رابطه با این اعتراضات موجی از همبستگی در گروه های مدیای اجتماعی بر پا شده است. در حمایت از مبارزات و خواستهای آنان طوفان تویتری به راه افتاده است و تشکلهای مختلف کارگری با پوشش دادن اخبار این اعتراضات و بعضاً با بیانیه های خود حمایت کرده اند. اینها همه جلوه های متنوعی از همبستگی هاست. رانندگان در خرداد ماه نیز در ۱۷۰ شهر دست به اعتصاب زدند.

اعتصاب قدرتمند رانندگان کامیون و کامیونداران، بدنبال اعتصاب عمومی مردم در کردستان علیه اعدام ها و در متن فضای پر تپش اعتراضی جامعه و اعتراضات گسترده کارگری یک اتفاق سیاسی بسیار مهم است. حزب کمونیست کارگری از خواستهای رانندگان و اعتصاب آنان قاطعانه حمایت و پشتیبانی میکند و همه مردم را به پشتیبانی فعال از این اعتصاب و بازتاب اخبار آن فرا

میخواند.

پیش بسوی
اعتصابات و اعتراضات سراسری
حزب کمونیست کارگری ایران
۴ مهر ۱۳۹۷، ۲۶ سپتامبر ۲۰۱۸

اطلاعیه شماره ۳:
اعتصاب رانندگان کامیون به
۲۰۰ شهر گسترش یافت

روز ۵ مهر اعتصاب با شکوه و سراسری رانندگان کامیون و کامیونداران وارد پنجمین روز خود شد. این اعتصاب مدام گسترش می یابد و تاکنون به ۲۰۰ شهر در ۳۱ استان رسیده است. رانندگان متحدانه ایستاده اند و با ابتکارات مختلف برای جلب همبستگی بخش های دیگر جامعه تلاش میکنند. پلاکاردها و پارچه نوشته هایی روی کامیون ها نصب شده و روی آنها برای نمونه نوشته شده است "گرانی لاستیک و شهریه مدرسه"، "راننده خسته و معلم ورشکسته"، "همچنین راننده، کارگر، معلم، اتحاد، اعتصاب". به این ترتیب رانندگان کامیون معلمان و کارگران و دیگر بخشهای جامعه را به همبستگی فرا میخوانند.

با گسترش مبارزات رانندگان کامیون موجی از همبستگی با این اعتراضات به راه افتاده است. از جمله شب پنجم مهرماه فاصله ساعت ۹ تا ۱۱ شب طرفان تویتری در حمایت از اعتصابات رانندگان کامیون به جریان افتاده است. همچنین امروز ناوگان مسافربری خوزستان در حمایت از اعتصاب سراسری رانندگان ناوگان دست به اعتصاب زدند و کلیه سرویس های خود به دیگر استانها را لغو کردند. شرکتهای مسافربری ایران پیما، همسفر، تی بی تی، رویال سفر و... مستقر دراهواز، آبادان، خرمشهر، ماهشهر، اهله و دیگر شهرهای استان خوزستان نیز روز چهارم مهرماه در حمایت از اعتصاب رانندگان کامیون غرفه های فروش بلیط را تعطیل و سرویسهای خود را لغو کردند.

در مقابل این حرکت با شکوه و گسترده، دست اندرکاران حکومت برای شکستن اعتصاب شروع به تقلا کرده اند و تلاش میکنند برخی را به اعتصاب شکنی تشویق کنند. اما رانندگان کامیون هوشیارانه با آن مقابله میکنند. از جمله از بارگیری تریلی ها جلوگیری میکنند. در جاهایی به میان رانندگانی که قصد بارزدن دارند میروند و آنها را قانع میکنند که به اعتصاب بپیوندند. پایانه های بارگیری از طریق مدیای اجتماعی اعلام میکنند که به دلیل اعتصاب کسی برای

از صفحه ۷ **اطلاعیه های حزب...**

بارگیری نیاید. در جاهایی که تریلی های بار با اسکوروت دولتی حرکت میکنند، جلوی آنها را میگیرند و در یک خبر از شیراز از حمله مردم به تانکر و اسکوروت آن توسط حکومت برای جلوگیری از حملات گزارش شده است. و بالاخره اینکه امروز رانندگان اعتصابی کامیون از بندر خمینی با اعلام اینکه کسی نیاید اعتصاب است، خبر دادند که ماشین ها در بندر ماهشهر تماما خوابیده اند و کسی بار نمیزند و حتی ماشینهای داخل بندر که داخلی کار میکردند در اعتصابند و درب پایانه بندر امام را بسته اند. در همین خبر گفته شده است که چند نفر از رانندگان کامیون توسط یگان حفاظت حکومت بازداشت شدند که با توجه به فضای گسترده اعتراض بلافاصله آزاد شده اند.

حکومت شایع کرده است که با قطار و ماشینهای ارتشی و دولتی میخواهند بارها را جابجا کنند و این کاملاً جو سازی و پوشالی است. زیرا خود حمل و نقل بار به قطار نیاز به کامیون دارد. ضمن اینکه ریل بارگیری و مالیات قطار چند برابر مخارج حمل و نقل جاده ای است و برایشان بسیار گران تمام میشود. گفته میشود که استانداران در رابطه با چگونگی برخورد با اعتصاب رانندگان جلسه داشته اند و قرار شده است که از کامیون های شرکتی برای شکست اعتصاب رانندگان کامیون استفاده کنند. به کلیه شرکت های دولتی از جمله شرکت آبادان، شرکت خلیج فارس، جهاد نصر، خط سبز، ایثار گران، توکا، وغیره نامه داده شده است که کامیون های خود را جهت حمل بار به بندرعباس اعزام کنند. رانندگان کامیون ضمن انتشار این خبر به همکاران خود هشدار داده اند که آماده باشند و مانع تردد کامیونهای شرکتی شوند.

رانندگان کامیون و کامیونداران خواستهای خود را در ۱۷ بند توضیح داده و محورهای اصلی اعتراضاتشان را اعتراض به گرانی، بیکاری، نداشتن امنیت شغلی، دزدی و چپاول، حقوق های ناچیز و تعویق در پرداخت حقوقها، و نداشتن حق ایجاد تشکل و وعده های پوچ و توخالی مقامات مسئول اعلام کرده اند. و اینها همه محور اعتراضات کل جامعه علیه بساط جهنمی جمهوری اسلامی است. رانندگان کامیون خواستار پایان دادن به کل این بساط ظلم و نابرابری در جامعه شده اند.

اعتصاب رانندگان کامیون نمونه شورانگیزی از اعتصابات سراسری است که در حرکتی متحد و قدرتمند به جلو میرود و جبهه وسیعی از همبستگی مبارزاتی را در جامعه شکل میدهد. از این اعتصاب فعالانه حمایت کنیم و صدای آنرا به گوش همه

برسانیم. زنده باد رانندگان معترض و حق طلب!

پیش بسوی

اعتصابات و اعتراضات سراسری

حزب کمونیست کارگری ایران

۵ مهر ۱۳۹۷، ۲۷ سپتامبر ۲۰۱۸

اطلاعیه شماره ۴: اعتصاب رانندگان کامیون به ۲۳۶ شهر رسید

اعتصاب متحد و سراسری رانندگان کامیون در روز جمعه ششم مهرماه دامنه اش به ۲۳۶ در ۳۱ استان رسید. این اعتصاب قدرتمند به جلو میرود و موجی از همبستگی با رانندگان اعتصابی شکل گرفته است. در این اعتصاب رانندگان با برپایی تجمع، با چراغ کردن چراغ ها و بوق زدن و رژه رفتن در جاده، با مقابله کردن با تریلی هایی که به کمک اسکوروت بار میبرند و هو کردن آنها و با نصب بنرهای مختلفی که فراخوان به حمایت بخش های دیگر مردم و اتحاد و همبستگی علیه گرانی هاست، صحنه های قدرتمندی از اعتراض خلق کرده اند که شورانگیز است.

بنا بر گزارشی در جلسه محرمانه شورای عالی امنیت ملی نظام گفته شده اگر اعتصاب رانندگان کامیون دو هفته دیگر ادامه داشته باشد، ممکن است به اعتراضات سراسری منجر شود. رژیم تمام توان خود را برای توقف اعتصاب بکار گرفته است. از جمله دستگاههای نظارتی حکومتی طی اطلاعیه ای اعتصاب رانندگان و مقابله آنان با اسکوروت های حکومتی را ایجاد نا امنی در جاده خوانده و تحت عنوان برخورد به متخلفین، آنان را بر اساس قوانین مجازات های ارتجاعی اسلامی و با اتهاماتی چون "مصادق راه زنی، قطاع الطریق، ایجاد وحشت و سلب امنیت مردم، اخلاق در نظم و آسایش عمومی" و مجازات محاربه، از سه تا پانزده سال زندان و ۷۴ ضربه شلاق تهدید کرده است.

در موردی در اصفهان رانندگان اعتصابی کامیون تهدید شده اند که در صورت عدم حمل بار، پروانه کار آنان باطل میشود. دهها نفر از رانندگان در شهرهای مختلف دستگیر شده اند. در کنار این تهدیدات، حکومت اسلامی از ترفند های دیگر چون وعده دادن تاینر مجانی به تعدادی از رانندگان و تبلیغاتی مثل اینکه اعتصاب رانندگان برای مردم دردسر ایجاد میکند و تامین مایحتاج مردم با مشکل روبرو میشود، استفاده میکند تا اتحاد بازنشستگان را در هم بشکند و در صفوفشان تفرقه ایجاد کند.

همانگ کنندگان اعتصابات رانندگان کامیون در بیانیه های هر روزه خود خطاب به همکاران شان و با هشدار دادن نسبت به همه

از لغو پروانه کار نمی ترسیم.
پرونده کاری ۶۰۰ هزار راننده که علیه گرانی و تبعیض به پا خاسته است را نمیتوانید باطل کنید.

این ترفندها و اینکه اعتصاب قدرتمند آنان چگونه دولت را به هراس انداخته است، بر حفظ همبستگی و اتحاد و ادامه قدرتمند اعتصاب تاکید کرده اند. نکات زیر از جمله تاکیدات این بیانیه هاست:

- گول این تهدیدات را نباید خورد. اینان هرگز نمیتوانند ۶۰۰ هزار راننده کامیون را که مشکل معیشتی دارند و علیه ظلم و نابرابری برخاسته اند، دستگیر کنند و اگر چنین کنند به زیان خودشان تمام خواهد شد.

- ما هم مردم هستیم. اعتراضمان به گرانی، به نابرابری، به حقوق های زیر خط فقر و به بی تامینی و نداشتن هر گونه امنیت شغلی و حتی امنیت جانی است. مشکل ما مردم حمل کالا نیست، مشکل و مضیقه ما مردم گرانی سرسام آور کالاها و ناتوانی از خرید اولیه ترین نیازهای زندگیمان است. مشکل مردم و ما رانندگان، گرفتن شهریه و اخاذی مدارس از خانواده ها و مضیقه مشکل فرستادن فرزندانمان به مدرسه است. به همین دلیل خطاب به مردم میگوییم درد ما، درد شماس، به اعتصاب ما بیونید. و فراخوان ما اتحاد کارگر، معلم، بازنشسته، راننده کامیون و همه مردم علیه این بساط فقر و بدبختی است.

- لاستیک مجانی، جواب درد ما رانندگان کامیون نیست. به هوش باشید. همانطور که روز اول اعلام کردیم، اعتراضمان فراتر از لاستیک است، اعتراض ما به کل بساط ظلم و نابرابری حاکم است.

- خسته نشدید! از اینهمه دروغ و دغل و وعده های پوشالی. یادتان می آید اعتصاب خرداد ماه را؟ کدامیک از وعده های شما عملی شد؟ از آنهمه لاستیک چه تعدادی به دست راننده ها رسید؟ کدام خودروی فرسوده با تسهیلات معقول نوسازی شد؟ مشکل بیمه رانندگان به کجا رسید؟ اگر در دلتان هوای آن دارید که دوباره با وعده دادن و با جلسه های بی فایده و گزارش های تلویزیونی ما را به حرکت درآورید، بهتر است بدانید قفل

خودروهای ما با کلیدی که شما در دست دارید باز شدنی نیست.
- از لغو پروانه کار نمی ترسیم. پرونده کاری ۶۰۰ هزار راننده که علیه گرانی و تبعیض به پا خاسته است را نمیتوانید باطل کنید.

اینها چکیده ای از صحبت های رانندگان کامیون است که در گروههای تلگرامی شان بیان میشود و با همین گفتنمان است که در ۲۳۶ شهر متحدانه در اعتصابی سراسری بسر میبرند و بر ادامه اعتراضاتشان تا رسیدن به خواستهای پامیفشارند. به میان همکارانشان میروند و آنها را قانع به شرکت در اعتصاب میکنند. با تریلی هایی که اسکوروت میشوند، مقابله میکنند و اجازه حمل بار نمیدهند. در جاهایی مثل نمونه شیراز مردم وارد میدان شده و با چنین تریلی هایی درگیر میشوند.

این چنین است که رانندگان کامیون اعتصابی متحد، سراسری و قدرتمند را به جلو میبرند. و با همین قدرت میشود جلوی سرکویگری های رژیم ایستاد و رانندگان بازداشتی را آزاد کرد. اعتراضات رانندگان کامیون تا هم اکنون انعکاس اجتماعی وسیعی داشته است. به عنوان شکلی از همبستگی اخبار هر روزه این اعتصاب در کانالهای تلگرام کارگران، معلمان و بخش های دیگر جامعه وسیعاً انعکاس یافته است. در سطح جهانی نیز در شهری در هلند رانندگان کامیون با بوق زدن و رژه رفتن در خیابان حمایت خود را از اعتصاب همکارانشان در ایران اعلام کردند و در شهری در آمریکا نیز تعدادی از رانندگان ضمن ارسال عکسی، همبستگی خود را با رانندگان کامیون اعلام کردند.

اعتصاب رانندگان کامیون، اعتراض علیه فقر، گرانی، نابرابری و جهنم جمهوری اسلامی است، حزب کمونیست کارگری بر همبستگی سراسری کارگران، معلمان و بخش های مختلف مردم از این اعتراضات تاکید

از صفحه ۸ **اطلاعیه های حزب ..**

دارد. بازداشت شدگان این اعتراضات باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شوند. تهدید و ارعاب آنان باید متوقف شود.

پیش بسوی

اعتصابات و اعتراضات سراسری
حزب کمونیست کارگری ایران
۷ مهر ۱۳۹۷، ۲۹ سپتامبر ۲۰۱۸

اطلاعیه شماره ۵: اعتصاب رانندگان کامیون به ۲۵۱ شهر رسید

دوم اعتصاب رانندگان کامیون از اول مهر ماه آغاز شده و اکنون در هشتمین روز ۲۵۱ شهر در تمام استانها را در بر گرفته است. اعتصاب سراسری رانندگان کامیون علیرغم انواع و اقسام ترغیب و تهدیدات و دستگیری دهها نفر از رانندگان، با قدرت به جلو می‌رود و رانندگان می‌گویند تا وقتی پاسخ نگیریم، اعتراض ادامه خواهد داشت. رانندگان اعلام کرده اند که با ادامه اعتصابان همکاران بازداشتی خود را نیز آزاد می‌کنیم. در یک خبر گزارش از اینست که رانندگان کامیون مامورانی را که برای تهدید آنان آمده بودند، فراری داده اند.

رانندگان کامیون خواسته‌های اعتراض خود را در هفده بند اعلام کرده و از جمله به گرانی و مشکل تهیه لاستیک و وسایل کامیون، حقوقهای زیر خط فقر، اختلاسها، تعویق پرداخت حقوقها، بیکاری و نا امنی شغلی، ناامنی جاده‌ها، محرومیت از داشتن حق تشکل اعتراض داشته و هدف خود را پایان دادن به ظلم و نابرابری اعلام کرده اند. رانندگان از بخش‌های مختلف جامعه خواستار حمایت و پشتیبانی شده اند.

اعتصاب قدرتمند رانندگان کامیون تا کنون حمایت‌های بسیاری را به خود جلب کرده است. از جمله انجمن صنفی کارگران برق و فلز کرمانشاه، جمعی از معلمان، جمعی از کسبه و بازاریان تهران و کرمانشاه، جمع‌هایی از دانشجویان بوشهر و فارغ التحصیلان کهگیلویه و بویر احمد با انتشار بیانیه‌های جداگانه از اعتصاب سراسری رانندگان کامیون حمایت کرده اند. همچنین گروه‌های تلگرامی معلمان و تشکلهای مختلف کارگری و بخش‌های مختلف جامعه مرتب اخبار این اعتراضات را انعکاس داده و به این شکل حمایت و همبستگی خود را با رانندگان ابراز می‌کنند. در سطح جهانی نیز کارگران حمل و نقل شهر ویرجینیا در آمریکا با تجمع کردن و بدست گرفتن بنری در حمایت از اعتصاب

رانندگان کامیون، از این اعتراضات اعلام پشتیبانی کرده اند. در شهری در هلند نیز شماری از رانندگان کامیون با کامیونهایشان در خیابان مارش رفتند و از این اعتراضات اعلام حمایت کردند.

حزب کمونیست کارگری همه کارگران و مردم را به پشتیبانی فعال از این اعتراضات فرا میخواند. اعتصابات سراسری یک ابزار مهم مقابله با حکومت و مفتخوران سرمایه دار است.

پیش بسوی

اعتصابات و اعتراضات سراسری
حزب کمونیست کارگری ایران
۸ مهر ۱۳۹۷، ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۸

اطلاعیه شماره ۶ اعتصاب رانندگان کامیون گسترش می‌یابد

آزادی بازداشت شدگان یک خواست فوری رانندگان است

روز نهم مهر ماه اعتصاب سراسری رانندگان کامیون وارد نهمین روز خود شد. این اعتراضات تا صبح امروز به ۲۵۸ شهر گسترش پیدا کرده است. حکومت اسلامی با ابزار سرکوب به مقابله با اعتصاب رانندگان کامیون برخاسته است. بنا بر گزارشات طی روزهای گذشته دست کم ۸۹ نفر در استان‌های قزوین، البرز، اردبیل، اصفهان، فارس، شهرستان نهاوند، شهرستان بجنورد و شهرستان پاکدشت بازداشت شده بودند که اتهام این افراد "اخلال در نظم و امنیت" و "قطع‌الطریق" عنوان شده است. همچنین در روز یکشنبه سرهنگ رضایی فرمانده انتظامی شهرستان کنگان از بازداشت دو نفر خبر داد و گفت کامیونهای این افراد توقیف شده است. در همین روز حیدر آسیابی دادستان عمومی و انقلاب مرکز استان سمنان از بازداشت ۱۱ نفر، علیرضا مظاهری، فرمانده انتظامی خراسان شمالی از بازداشت ۱۱ تن در محورهای مواصلاتی این استان، مهدی قویلد دادستان زرد از بازداشت ۷ نفر، دادستان شهرستان زرد در استان همدان از بازداشت ۷ راننده به اتهام "اقدام علیه امنیت ملی" خبر داده است. بدین ترتیب شمار بازداشت شدگان دست کم به ۱۲۷ نفر رسیده است. علیرغم همه این فشارها و تهدیدات و بازداشت‌ها اعتصاب با سرعت و قدرت ادامه دارد. گفتمان رانندگان کامیون در گروه‌های تلگرامی آنان ادامه قدرتمند اعتصاب برای عقب زدن این سرکوب‌ها و آزادی همکارانشان و پاسخ گرفتن خواسته‌هایشان است. برخی گفته‌های رانندگان در گروه‌های تلگرامی شان از جمله اینهاست: "اعتصاب ما ۲۵۸ شهر را گرفته است و ۶۰۰ هزار راننده کامیون هستیم

اند. جمهوری اسلامی ناتوان از پاسخگویی به خواست‌های صدها هزار راننده و برای مقابله با این اعتصاب قدرتمند، شروع به تهدید آنها، ارائه تصویر وارونه از این اعتصاب و دستگیری رانندگان در شهرهای مختلف کرده است. رانندگان اعتصابی و مردم معترض این توان را دارند که حکومت را وادار کنند بلافاصله رانندگان زندانی را بدون هیچ پرونده سازی و قید و شرطی آزاد کند.

اعتصاب قدرتمند و سراسری رانندگان کامیون ترس و وحشت عظیمی به جان سران حکومت انداخته است.

تأثیرات این اعتصاب را در دامن زدن به فضای اعتراضی و گسترش این اعتصاب به سایر بخش‌های جامعه می‌بینند و فکر می‌کنند با دستگیری تعدادی از رانندگان و پرونده سازی علیه آنها میتوانند رانندگان را مرعوب کنند و آنها را به خانه بفرستند. اما رانندگان اعلام کرده اند که با ادامه اعتصابان همکاران بازداشتی خود را نیز آزاد می‌کنیم.

اعتصاب رانندگان کامیون در پیشروی کل جامعه در مقابل حکومت بسیار تأثیر گذار است و مقابله با دستگیریها و تهدیدات و فشارهای حکومت نیز کار همه ما مردم است. باید به حمایت و پشتیبانی فعال از رانندگان اعتصابی برخیزیم. به اشکال مختلف صدای رانندگان را بازتاب دهیم. به دستگیریها به هر شکل ممکن اعتراض کنیم. بر حقانیت خواسته‌های رانندگان علنا همه جا تأکید کنیم و حکومتیان را زیر فشار بگذاریم و وادارشان کنیم که رانندگان بازداشت شده را فوراً آزاد کنند و به هر نوع اذیت آزار آنها و پرونده سازی علیه آنها پایان دهند. اعتصاب و اعتراض حق رانندگان و همه مردم است. متشکل شدن و مبارزه برای یک زندگی انسانی حق رانندگان و همه مردم است.

حزب کمونیست کارگری همه مردم معترض، بخش‌های مختلف جنبش کارگری، دانشجویان و نویسندگان و هنرمندان معترض و پیشرو، کلیه تشکل‌های مردمی و فعالین ملیای اجتماعی را فرامیخواند که با تمام قوا

که درد داریم و درد ما درد همه مردم است. اعتصاب ما در دفاع از زندگی و معیشتمان است. ما را با اتهام اقدام علیه امنیت ملی محاکمه میکنند؟ خیر اعتصاب ما علیه مشتی سرمایه دار دزد و زورگو است که لاستیک احتکار میکنند و دو لا پنهان راننده بدبخت جا میزنند. حقوق رانندگان را چندماه چند ماه نمیدرزد و به جیب میزنند. خط فقر ۶ میلیون بیشتر است و حقوق ما چند برابر زیر این رقم است. با اتهاماتی که به ما میزنند معلوم شد ملت کیست و اعتراض مردم به چیست. ما کوتاه نمی‌آیم"

اعتصاب سراسری رانندگان کامیون با توجه به ابعاد گسترده‌اش، انعکاس اجتماعی بسیاری داشته و تمام توجه‌ها را بخود جلب کرده است. این اعتصابات همچنین در رسانه‌های بین‌المللی نیز انعکاس وسیعی پیدا کرده و رسانه‌های مختلف آنرا بازتاب داده اند. یک نگرانی مهم حکومت از این اعتصابات، گسترش دامنه آن به بخش‌های دیگر جامعه است. از جمله زمزمه‌های اعتصاب در میان معلمان بالاست و در تدارک آن هستند. اعتراض رانندگان کامیون بطور واقعی اعتراض به گرانی، بیکاری، اختلاس‌ها و تبعیض و نابرابری است و این موضوع اعتراض کل جامعه است. رانندگان با نصب فراخوانهای حمایتی از جمله "درد ما درد شما به اعتصاب ما ملحق شوید" از بخش‌های مختلف مردم خواهان حمایت و همبستگی شده اند.

حزب کمونیست کارگری حمایت قاطع خود را از اعتصاب سراسری رانندگان کامیون و خواسته‌هایشان اعلام میکند. ما همه مردم را به حمایت فعال از اعتراضات و خواسته‌های رانندگان کامیون فرامیخوانیم.

حزب کمونیست کارگری ایران
۹ مهر ۱۳۹۷، ۱ اکتبر ۲۰۱۸

اطلاعیه شماره ۷ رانندگان زندانی باید فوراً آزاد شوند

در روزهای گذشته بیش از صد نفر از رانندگان اعتصابی کامیون‌ها دستگیر شده

از صفحه ۹ **اطلاعیه های حزب...**

از اعتصاب رانندگان کامیون ها، از خواست های بحق آنها و از خواست آزادی فوری و بی قید و شرط رانندگان بازداشت شده حمایت کنند. اعتصاب رانندگان کامیون ها، طلیعه اعتصاب عمومی در سراسر کشور است و کل مردم معترض را نمایندگی میکند و شایسته بیشترین حمایت از جانب همه مردم است.

حزب کمونیست کارگری ایران
۹ مهر ۱۳۹۷، ۱ اکتبر ۲۰۱۸

اطلاعیه شماره ۸: اعتصاب قدرتمند و سراسری رانندگان کامیون وارد دهمین روز خود شد

امروز دهم مهرماه رانندگان کامیون، به اعتراض قدرتمند و سراسری خود ادامه دادند. دامنه این اعتصاب تا اکنون به بیش از ۲۶۰ شهر در ۳۱ استان رسیده است و با قدرت ادامه دارد. بارگیری مخفی یا کامیونهای دولتی و پخش شایعه شکستن اعتصاب در این شهر و آن شهر، یکی از توطئه های حکومت برای ایجاد تفرقه در صفوف متحد رانندگان اعتصابی است. در مقابل، یک اقدام هوشیارانه رانندگان عکس العمل فوری به اخبار اینچنینی و هشدار به همکارانشان برای جلوگیری از بارگیری های دولتی است. رانندگان کامیون در گروههای مدیای اجتماعی شان به همه اعلام کرده اند که برای جلوگیری از این توطئه ها و ایجاد تفرقه در صفوف آنان، هر مورد از بار زدن را مشاهده کردند فوراً با عکس و مکان آن گزارش کنند و در گروههای تلگرامی انعکاس دهند.

برخی رویدادهای این اعتصاب را جهت اطلاع عموم با تاتاب میدهیم:

- روز نهم مهرماه رئیس انجمن صنفی سمنان در یک اقدام توطئه گرانه ای شروع به بارگیری کرد و همه تلاشش این بود که با پخش خبر بارگیری در سمنان، این کار را به اسم تمام رانندگان سمنان و پایان اعتصاب آنان تمام کنند. اما رانندگان اعتصابی در سمنان به محض مطلع شدن از موضوع، آنرا تکذیب کرده و خواستار برکناری رئیس انجمن صنفی در پایانه بارگیری این شهر شدند. رانندگان کامیون سمنان قاطعانه اعلام کردند که همراه با تمام همکاران خود در سراسر کشور به اعتصابشان ادامه میدهند.

- روز نهم مهر نزدیک به ۲۰۰ تریلی اعتصابی که در حال رژه از عسلویه به سمت

شیراز حرکت میکردند با مانع پلیس راه شیراز روبرو شدند و پس از درگیری شدن با آنان به مسیر خود ادامه دادند.

- بنا بر گزارشی روز هفتم مهرماه جلسه ای از طرف مسئولین راه و ترابری و پایانه های حمل نقل استان فارس در پایانه مرکزی مرودشت زیر نظر تعدادی از مسئولین سپاه و با حضور رئیس اطلاعات استان بر گزار شد. برای برنامه ریزی این جلسه در روز قبل به رانندگان زنگ زده بودند و با لحنی ملایم و با دخالت مسئولان "بومی" و افراد فعال وابسته به حکومت از آنها دعوت شده بود که در این جلسه شرکت کنند. تعدادی از رانندگان از شهرستان مرودشت در این پایانه جمع شدند. در آن جلسه مسئولین حمل و نقل استان و تنی چند از فرماندهان سپاه و رئیس اطلاعات استان برای راننده ها در نوبت های مختلف سخنرانی کرده و با گفتن اینکه اعتصاب کار درستی نیست، دشمن سود میبرد، کشور تحریم است، شرایط حساس است و حتماً به مشکلات راننده ها رسیدگی خواهد شد از رانندگان خواستند که برای بارگیری اعلام آمادگی کنند و اسم بنویسند. اما هیچ راننده ای حاضر به زدن بار نشد. سرانجام کار به تهدید کشیده شد. از جمله در عصر همان روز از سوی مسئولین حمل و نقل مرکزی وابسته به حکومت از مرودشت و شیراز بر روی گوشی مسئول پایانه فاروق پیام داده شد که چنانچه نتوانند در چند روز آینده چندین کامیون راه بیندازند، مجوز کار او را لغو و پایانه را پلمپ خواهند کرد. مسئول پایانه نیز پاسخ داد که رانندگان در اعتصابند. بدین ترتیب هیچکدام از این توطئه ها و تهدیدات کارساز نشد و اعتصاب رانندگان در این منطقه ادامه یافت و سازماندهندگان این جلسه حکومتی دست خالی برگشتند.

- عصر روز یکشنبه ۸ مهر ماه از طرف رانندگان جنوب استان خوزستان، نزدیک پایانه بندر عباس پیامی بر روی گوشی راننده ها آمد که حکومت در چند پایانه بزرگ جنوب کامیون های دولتی و وابسته به افراد نظام را برای بارگیری آورده است. قصدشان این بود که با صحنه سازی و گرفتن فیلم و گزارش و پخش آن در اخبار سرتاسری ایران و استان پایان اعتصاب را اعلام کنند. بلافاصله این خبر رسانه ای شد و از سوی هماهنگ کنندگان اعتصاب به همه رانندگان اعتصابی هشدار داده شد که جلوی این کامیون ها را بگیرند.

- شب نهم مهرماه نیروی انتظامی برای فشار آوردن به رانندگان اعتصابی و شکستن

اکنون تمام پایانه های بارگیری در اعتصاب است و در روز دهم مهرماه تنها در شهر مبارکه شش هزار راننده کامیون در اعتصاب بودند. در این اعتراضات رانندگان کامیون با تجمعات اعتراضی و با رژه رفتن در صف طولی در خیابانهای شهر و جلب حمایت بخش های مختلف جامعه و هشدار در مقابل توطئه های رژیم و در هم شکستن آنها اعتصابی قدرتمند را به جلو میبرند.

بنا بر خبرها تا هم اکنون ۱۵۰ نفر از رانندگان بازداشت شده اند و اکنون يك خواست فوری اعتصابیون آزادی فوری همکاران بازداشتی شان است. حمایت از رانندگان کامیون هر روز بیشتر میشود. طوماری در حمایت از رانندگان کامیون منتشر شده است که تاکنون نزدیک به نه هزار نفر آنرا امضا کرده اند. از نمونه های حمایت از رانندگان که براه افتاده و در حال گسترش است میتون به طوفان تویتری در حمایت از مبارزات و خواسته های آنان، بیانیه های حمایتی از سوی بخش های مختلفی از مردم همچون معلمان، کارگران، دانشجویان، بازاریان، اعلام حمایت های جهانی از سوی اتحادیه بین المللی ترانسپورت (آی تی اف) با ۲۰ میلیون عضو و اتحادیه بین المللی کامیون داران آمریکا و کانادا اشاره کرد.

حزب کمونیست کارگری حمایت قاطع خود را از مبارزات رانندگان کامیون اعلام میکند و برای آزادی ۱۵۰ راننده اعتصابی همگان را به کارزاری جهانی فرامیخواهد.

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۰ مهر ۱۳۹۷، ۲ اکتبر ۲۰۱۸

اعتصاب آنان، پلاک های خودروهای سنگین اراک را که در کنار منازل آنان پارک بود، کند و با خود بردند. رانندگان اعتصابی نیز ضمن اعلام این خبر و تاکید بر ادامه اعتصابشان در گروههای مدیای اجتماعی، آنرا شدیداً محکوم کرده و آنرا سرقت خواندند.

اعتراض رانندگان کامیون مشخصاً به گرانی و مشکل تهیه لاستیک و وسایل کامیون، حقوقهای زیر خط فقر، اختلاسها، تعویق پرداخت حقوقها، بیکاری و ناامنی شغلی، ناامنی جاده ها و محرومیت از داشتن حق تشکل است. تلاش دست اندرکاران حکومت برای تخطئه اعتصاب رانندگان و بهم ریختن صفوف آنان است و در عین حال وحشت حکومت از اتحاد بخشهای مختلف مردم را آشکارا نشان میدهد. اما همه این توطئه ها با اتحاد و هوشیاری رانندگان با شکست مواجه شد. این اتحاد و همبستگی را باید بسیار بیشتر تقویت کنیم. حزب کمونیست کارگری ضمن حمایت از مبارزات و خواسته های رانندگان کامیون همگان را به حمایت وسیع از این اعتراضات فرامیخواند. حزب بر آزادی فوری و بدون قید و شرط رانندگان بازداشتی تاکید کرده و با اعلام کارزاری جهانی برای آزادی آنان تلاش میکند.

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۰ مهر ۱۳۹۷، ۲ اکتبر ۲۰۱۸

اطلاعیه شماره ۹ اعتصاب رانندگان به ۲۷۰ شهر گسترش یافت

اعتصاب سراسری رانندگان کامیون در دهمین روز خود به ۲۷۰ شهر رسیده است.

شوراهای سازماندهی اعتراضات را در همه جا ایجاد کنیم

حکومت اسلامی آشکارا مستاصل است و در بحران لاعلاج دست و پا میزند. توان کنترل جامعه به شکل سابق را ندارد. مردم نیز نشان داده اند که تحمل این شرایط را ندارند. باید مبارزات مان را سازمان یافته و سراسری کنیم.

یک ابزار مهم هدایت و سازماندهی مبارزات در این شرایط، شوراهای سازماندهی اعتراضات است. شوراهای سازماندهی میتوانند در همه محلات و شهرها ایجاد شوند و اعتراضات مردم را رهبری کنند، مردم را حول خواست های سیاسی و رفاهی و حول خواست های آزادیخواهانه و عدالت طلبانه متحد نگهدارند و نقش رهبری میدانی مردم را بعهده بگیرند.

اکنون وقت سازماندهی اعتراضات شهری در سراسر کشور است.

حزب کمونیست کارگری فعالین سیاسی و اجتماعی و فعالین و رهبران کارگری و جوانان معترض را فرامیخواند در هر شهر و محلی که میتواند، شوراهای سازماندهی اعتراضات را ایجاد کنند، جوانان و مردم معترض و پر شور را در این شوراهای جمع کنند و با استفاده از روابط و امکانات خود و با استفاده از مدیای اجتماعی حلقه تماس خود با مردم شهر را گسترش دهند.

زنده باد شورای سازماندهی اعتراضات در سراسر کشور

سرنگون باد جمهوری اسلامی، زنده باد جمهوری سوسیالیستی!